

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Srednjobosanski Kanton/Kanton Središnja Bosna
KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU
Broj: 51 0 K 158567 21 Kž
Novi Travnik, 08.07.2021. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Novom Travniku u vijeću sastavljenom od sudija: Lazarele Porić, kao predsjednice vijeća, Zuhdije Ćosić i Darmina Avdić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Erme Jusić kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženih B. H. zbog krivičnog djela Laka tjelesna ozljeda iz člana 173. stav 1. u vezi člana 31. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, u sticaju sa krivičnim djelom Laka tjelesna ozljeda iz člana 173. stav 1. istog Zakona i B.H.1 zbog krivičnog djela Laka tjelesna ozljeda iz člana 173. stav 1. u vezi člana 31. istog zakona, radi donošenja odluke po žalbi optuženih zastupani po branitelju Admiru Smilagić, advokatu iz Travnika, izjavljena protiv presude Općinskog suda u Travniku broj 51 0 K 158567 19 K od 18.01.2021. godine, na sjednici vijeća održanoj u odsustvu uredno obaviještenih stranaka i branioca optuženih, dana 08.07.2021. godine, donio je sljedeću

PRESUDU

Žalba branioca optuženih H. B. i H. B.1 odbija se kao neosnovana i potvrđuje se presuda Općinskog suda u Travniku broj 51 0 K 158567 19 K od 18.01.2021. godine.

Objasnenje

Prvostepenom presudom Općinskog suda u Travniku broj 51 0 K 158567 19 K od 18.01.2021. godine, optuženi H. B. oglašen je krivim zbog dva krivična djela Lake tjelesne ozljede iz člana 173. stav 1. u vezi sa članom 31. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem dijelu: KZ FBiH), a H. B.1 zbog krivičnog djela Lake tjelesne ozljede iz člana 173. stav 1. u vezi sa članom 31. istog Zakona, činjenično opisano u izreci te presude, za koja je po članu 42., 49., 60. i 62. KZ FBiH, optuženom H. B. izrečena uvjetna osuda kojom mu je utvrđena pojedinačna kazna zatvora u trajanju od po 4 (četiri) mjeseca, pa mu je po članu 54. stav 2. tačka b) KZ FBiH, utvrđena jedinstvena kazna zatvora u trajanju od 7 (sedam) mjeseci i istovremeno određeno da se ona neće izvršiti ukoliko optuženi u roku od 1 (jedne) godine od pravosnažnosti presude ne počini novo krivično djelo, dok je optuženom H. B.1 po članu 42., 49., 60. i 62. KZ FBiH, također izrečena uvjetna osuda kojom mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od 4 (četiri) mjeseca i istovremeno određeno da se ona neće izvršiti ukoliko ovaj optuženi u roku od 1 (jedne) godine, od pravosnažnosti presude, ne počini novo krivično djelo. Istom presudom, po članu 202. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem dijelu: ZKP FBiH), optuženi su obavezani da solidarno naknade troškove krivičnog postupka u iznosu od 150,00 (stopedeset) KM i na plaćanje sudskog paušala u iznosu od po 60,00 (šezdeset) KM, u roku od 30 (trideset) dana po pravosnažnosti presude, te su po članu 212. stav 3. ZKP FBiH, oštećeni I. T.i R. T., s imovinskopравnim zahtjevom upućeni na parnicu.

Protiv navedene presude žalbu je blagovremeno izjavio zajednički izabrani branilac optuženih (branilac) kojom prvostepenu presudu pobija zbog bitne povrede odredaba

krivičnog postupka, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o kazni, s prijedlogom da se pobijana presuda preinači tako što će se optuženi osloboditi od optužbe da su počinili krivična djela za koja se terete ili da se pobijana presuda ukine i odredi održavanje pretresa pred drugostepenim sudom, u kojoj žalbi je zatraženo da budu obaviješteni o sjednici vijeća.

Odgovor na izjavljenu žalbu nije podnesen.

Na sjednici vijeća ovog suda održanoj u skladu sa članom 319. stav 1. i 3.. ZKP FBiH, koja je održana u odsustvu uredno obaviještenih stranaka i branioca optuženih, valja napomenuti da je branilac optuženih pismenim podneskom od 01.07.2021. godine, od suda tražio odgodu za neki drugi termin zakazane sjednice za 08. 07. 2021.godine u 09,00 sati zbog njegove zauzetosti u drugom predmetu, što mu je i odobreno pa je sjednica zakazana za dan 08.07.2021. godine sa početkom u 13,00 sati o čemu su uredno obavještene stranke i branilac optuženih, koji je međutim dana 08.07.2021. godine u 08,47 sati, u sud predao novi podnesak kojim traži odgodu zbog sopstvenih zdravstvenih problema, pa kako je već jednom udovoljeno njegovu zahtjevu za odgodu, a održavanje javne sjednice nije obavezno, te pošto je imao mogućnost dati nekome zamjениčku punomoć, to je sud takav novi zahtjev za odgodom i ocjenio neopravdanim, pa mu nije ni udovoljio, jer je ocijenio to kao nepotrebno odugovlači postupak i povećavaju troškovi postupka, dakle iz razloga efikasnosti i ekonomičnosti postupka, nego je održao zakazanu sjednicu vijeća u zakazanom drugom traženom terminu i bez uredno obavještenih stranaka i branioca optuženih.

Nakon što je ovaj sud ispitao pobijanu presudu u granicama žalbenih prigovora, u smislu člana 321. ZKP FBiH, a po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženih H. B. i H. B.1, povrijeđen krivični zakon, odlučio je kao u izreci iz sljedećih razloga:

Pobijajući prvostepenu presudu zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka branilac ponajprije u žalbi ističe da prvostepeni sud u pobijanoj presudi samo paušalno navodi da je izvedene dokaze sud cijenio pojedinačno i u međusobnoj vezi, pri čemu nije u dovoljnoj mjeri cijenio da su T. I. i R T.1 svojim ponašanjem ostvarili sve bitne elemente krivičnog djela iz člana 362. stav 2. KZ FBiH.

Nasuprot tome, ovaj sud nalazi da, žalba branioca optuženih H. B. i H. B.1 neosnovano i neargumentovano tvrdi da u obrazloženju nisu navedeni valjani razlozi, jer u obrazloženju pobijane presude prvostepeni sud je naveo jasne, argumentovane i uvjerljive razloge, na način kako to propisuju odredbe člana 296. stav 2. ZKP FBiH, koje dokaze je cijenio po principu slobodne ocjene dokaza iz člana 16. ZKP FBiH, koje kao takve u svemu prihvata i ovaj sud. U ovom konkretnom postupku nisu optuženi I. T. I R. T.1 za bilo koje krivično djelo pa ni za krivično djelo iz člana 362. stav 2. KZ FBiH, zbog čega žalba u tom pravcu neosnovano ukazuje na tu činjenicu. Prema tome, u pobijanoj presudi nisu učinjene bitne povrede odredaba krivičnog postupka na koje se ukazuje izjavljenom žalbom, a ono što se u prilog toga dalje navodi u žalbi je domen ocjene dokaza i tiče se činjenične osnove, zbog čega se bez osnova u izjavljenoj žalbi ukazuje na postojanje ove bitne povrede, radi čega izjavljena žalba u tom pravcu, kao neosnovana i nije mogla biti uvažena.

Nisu osnovani ni prigovori žalbe branioca optuženog upućeni pravilnosti činjenične osnove pobijane presude. Analizu dokaza koje je izvela pobijana presuda i zaključke koje je iz te analize izvela, ovaj sud u svemu prihvata.

Pobijajući prvostepenu presudu iz osnova pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja u osnovi izjavljene žalbe se navodi da nije prihvaćen iskaz svjedoka M. T, koji žalba naširoko elaborira i iznosi svoje razloge zašto bi taj iskaz trebao biti prihvaćen, te ukazujući zašto ne bi trebalo cijeniti dokaze kako subjektivne tako i objektivne naravi.

Međutim, razmatrajući pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja, u vezi sa prednjim prigovorima iz žalbe branioca optuženih H. B. i H. B.1, ovaj sud nalazi, da je prvostepeni sud na temelju činjenica i dokaza, na koje se pozvao u obrazloženju svoje presude, izveo pravilan zaključak da su optuženi H. B. i H.B.1 u svemu postupili na način kako je to opisano u izreci pobijane presude. Pravilno je, prema stanju spisa, po ocjeni ovog suda, prvostepeni sud utvrdio poklanjajući vjeru nalazu vještaka medicinske struke doktoru Markunović Branimiru, koji vještak je u toku postupka sačinio svoj nalaz, te isti neposredno pojasnio na glavnom pretresu pred prvostepenim sudom. Prilikom svog usmenog izjašnjenja vještak pojašnjava da je uvidom u medicinsku dokumentaciju za ozlijeđenog T. I. izvršio uvid u Prijavu o ozljedi HMP broj: 5438 od 23.04.2019.godine Doma zdravlja Novi Travnik, te zaključio da je kod istoga nastala razderotinska rana u području desne jagodične regije i da se radi o lakoj tjelesnoj ozljedi, a da je mehanizam nastanka ozljede nastao udarom tupo tvrdog sredstva, moguće šakom. Za T. R. vještak navodi da je izvršio uvid u Specijalistički nalaz ortopeda broj: 4006/19 od 24.04.2019.godine - Ambulanta ortopedije Bolnica Travnik, te zaključio da je kod iste nastala razdero nagnječena rana na desnom koljenu i nagnječenje u području desnog koljena sa krvnim podljevom i da se radi o lakoj tjelesnoj ozljedi tj. da svaka od navedenih ozljeda sama za sebe i njihov zbir spada u kategoriju laka tjelesna ozljeda, a da je mehanizam nastanka ovih ozljeda kod oštećene T. R. nastao udarom tupog tvrdog sredstva. Na glavnom pretresu pred prvostepenim sudom taj vještak je izvršio uvid u fotodokumentaciju broj: 02/7-4-1-04-2-1758/19 od 09.05.2019.godine - datum fotografisanja 26.04.2019.godine, te pojasnio da se opisane povrede u medicinskoj dokumentaciji slažu sa povredama oštećenih koje su vidljive na fotodokumentaciji. Kod T. R. na slici broj 6. jasno je vidljiva rana u području unutrašnje strane desnog koljena sa okolnim krvnim podljevom i velikim krvnim podljevom u gornjem dijelu desne potkoljenice. Također je izjavio da kod T.I. nalaz u potpunosti odgovara sačinjenoj fotodokumentaciji. Ovakav zaključak vještaka po ocjeni i ovog drugostepenog suda ne ostavlja prostor za sumnju da oštećeni nisu zadobili lake tjelesne ozljede od strane drugih osoba. Istodobno prigovori optuženih i branitelja iz žalbe da ozljede oštećenih nisu nastale na način kako je to obrazložio vještak ocjenjuju se neprihvatljivim. Branitelj i optuženi ističu da su navedene ozljede postojale kod T. R. i ranije, jer je ista operisala koljeno, čak i da su neke od tih povreda nastale uslijed sudara samih oštećenih, te pada na zemlju. Zbog toga ovaj sud, kao što to pravilno čini i prvostepeni sud u pobijanoj presudi, nije prihvatio prigovore odbrane ponovljene kroz izjavljenu žalbu, vezano za nalaze vještaka smatrajući ih nelogičnim i ničim na argumentovan način potkrijepljene. Ove činjenice iz nalaza ovog vještaka su povezane i sa izjavama samih svjedoka T.I. i T. R. čije izjave je prvostepeni sud pravilno uzeo kao istinite i one ukazuju na drugačiji slijed događaja od onoga kako ga želi prikazati žalba koji prigovori nemaju uporišta u izvedenim dokazima kako subjektivne tako i objektivne naravi. Pravilno je prvostepeni sud u pobijanoj presudi prihvatio iskaze svjedoka oštećenih kao tačnim, jer su na jedan sasvim jasan konkretan i određen način ,opisali događaj koji se desio kritičnog dana. Svaki od tih iskaza sadrži niz pojedinosti koje čine jednu logičnu cjelinu. Iskazi oštećenih su u svim bitnim detaljima međusobno podudarni, oštećeni na istovjetan način opisuju dolazak optuženih, zbog čega je nastao „sukob“, radnje koje poduzimaju optuženi, ozljede koje su zadobili i na kojim mjestima, što je sve potkrijepljeno kako medicinskom dokumentacijom, tako i fotodokumentacijom tj. objektivnim dokazima Tužilaštva, koja je upotpunjena sa nalazom vještaka koji sud u cijelosti prihvatio kao istinit, objektivan sačinjen prema pravilima struke. Njihove izjave potkrepljene su izjavom svjedoka M. I. koji je naveo da je došao po prijavi, te da da je kod oštećenih uočio povrede, koje su identične povredama oštećenih vidljive na fotodokumentaciji. Prigovor optuženih na izjavu svjedoka T. I., koji je tvrdio da je udaran i po drugim dijelovima tijela, što je prema mišljenju odbrane moralo kod njega ostaviti traga, sud nije prihvatio. Tragovi povreda koji nisu uočeni pri pregledu ili nisu navedeni u medicinskoj dokumentaciji, ne znači da svjedok / oštećeni ne govori istinu, jer svaki udarac u tijelo ne mora da ostavlja vidn povredu. Dakle, potpuna suglasnost subjektivnih i objektivnih dokaza upućuje na jedini ispravan i logičan

zaključak kakav je u tom pravcu izvela pobijana presuda, što nije osporeno paušalnim prigovorima izjavljene žalbe, jer ono što se iznosi u izjavljenoj žalbi branioca optuženih, nije u suglasnosti sa ostalim izvedenim dokazim, kao što nije ni iskaz svjedokinje M.T. na kojem žalba neosnovano istrajava, jer taj iskaz I nema onaj značaj koji žalba želi da mu prida.

Taj sud je u tom pravcu, iznio uvjerljive razloge, zbog čega nije prihvatio tezu odbrane, u svemu prihvatljive i za ovaj sud, na kojoj tezi branilac istrajava i u žalbi što je detaljno navedeno na strani 5. zadnji pasus i strani 6. prvi pasus, pobijane presude, pa ovaj sud nema potrebe da to ovdje ponavlja. Naime, pravilno prvostepeni sud u pobijanoj presudi prihvata u svemu kako subjektivne tako i objektivne dokaze, kao što je to već naprijed navedeno, koji su navedeni i na široko analizirani na stranama 4., 5. i 6., obrazloženja pobijane presude, zbog čega ovakvi zaključci prvostepenog suda u pobijanoj presudi. Zbog toga ovaj sud nalazi, da su sve odlučne činjenice, u vezi sa ovim događajem, od strane prvostepenog suda, pravilno i potpuno utvrđene, pa tako i one na koje se posebno ukazuje žalbom branioca optuženih H. i H. B.1. Stoga nisu osnovani navedeni žalbeni prigovori da je u konkretnom slučaju, pobijana presuda zasnovana na pogrešno utvrđenom činjeničnom stanju, pa se izjavljena žalba branioca ovih optuženih, ni po ovom pravnom osnovu, kao neutemeljenom, nije mogla uvažiti.

Kako je prvostepeni sud na pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje, pravilno postupio, kada je u pobijanoj presudi, za optuženog Hamdu Bešlić oglasio krivim za dva krivična djela Lake tjelesne ozljede iz člana 173. stav 1. u vezi sa članom 31. KZ FBiH, na štetu oštećenih Ismeta T. i R. T., a H. B.1 za krivično djelo Lake tjelesne ozljede iz člana 173. stav 1. u vezi sa članom 31. KZ FBiH, to se od strane ovog suda zaključuje da pobijanom presudom nije povrijeđen krivični zakon na štetu ovih optuženih, na koju povredu inače ovaj sud kao drugostepeni, pazi po službenoj dužnosti.

Ispitujući pobijanu presudu u odluci o krivičnopravnoj sankciji u vezi sa izjavljenom žalbom branioca optuženih, ovaj sud je uzeo u obzir sve okolnosti koje u smislu člana 49. KZ FBiH, utiču da kazna bude manja ili veća, pa je došao do zaključka da su sve istaknute olakšavajuće okolnosti, navedene u prvostepenoj presudi i izjavljenoj žalbi branioca optuženih H. B. i H. B.1 dovoljno došle do izražaja kroz odabir krivičnopravne sankcije, koja je kao takva sukladna u svemu sa članom 62. KZ FBiH, kako je navedeno u pobijanoj presudi, radi čega ovaj sud zaključuje da se sa blažom utvrđenom kaznom i kraćim periodom provjere, koji je određen u minimalnom trajanju, ne bi mogla ostvariti svrha kažnjavanja iz člana 7. i 42. KZ FBiH, kao ni svrha ove krivičnopravne sankcije iz člana 60. stav 2. istog Zakona. Zbog navedenog neosnovana je i žalba zbog odluke o krivičnopravnoj sankciji, koja kao takva nije mogla biti uvažena ni u tom pravcu.

Na osnovu izloženog, a cijeneći i ostale žalbene navode, ovaj sud je po članu 328. ZKP FBiH, odlučio kao u izreci.

Zapisničar
Erma Jusić,s.r.

Predsjednica vijeća
Lazarela Porić,s.r.